

РЕШЕНИЕ

№ 7890

гр. София, 13.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8666** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С решение от 08.07.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 1565/ 2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав е потвърдено Наказателно постановление № 716/VI-407, издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните” С., с което на Й. Н. М. – Н., като управител и собственик на [фирма] е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв на основание чл. 43, ал. 1 от Закона за храните за нарушение на чл. 17, ал. 1 от същия закон.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от Й. М. - Н. с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП. Наведено е касационно основание нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Аргументирано е с твърдението, че отговорното за търговския обект лице не е тъждествено с физическото лице - търговец, че е следвало да се наложи не глоба, а имуществена санкция по чл. 43, ал. 2 ЗХ. Изразено е несъгласие, че тежестта на доказване е за касаторката, който довод противоречи на основни принципи в наказателния процес. Обосновано е и становище за явна маловажност на деянието с оглед изключително ниските приходи от дейността, която М. - Н. извършва самостоятелно.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторката не ангажира

становище.

Ответникът, Областна дирекция по безопасност на храните С. град, се представлява от адв. Р., който отрича основателността на жалбата.

Прокурорът от СГП дава заключение за правилност и законосъобразност на решението.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК провери съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира следното:

Касационната жалба е допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

На Й. Н. М. – Н. с АУАН е било повдигнато административнонаказателно обвинение и е ангажирана административно-наказателната ѝ отговорност с НП за това, че на 20.09.2011 г. в обект „Бърза закуска” на [улица], е констатирана лоша хигиена, силно замърсени и наслоени с мазнини и хранителни отпадъци стени, таван, под, х, хладилни съоръжения и технологично оборудване, а месните продукти са без идентификационна маркировка – нарушение оп чл 17, ал. 1 от Закона за храните и чл. 248, т. 3 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

Фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. К. /актосъставител/ и св. П., присъствала при установяване на нарушението, ценени като незаинтересовани и единни, и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

За да потвърди НП, СРС е приел, че констатациите в АУАН и НП не са опровергани от касаторката, в чиято тежест е да установи противното, а именно че е спазила добрите производствени и хигиенни практики в обекта., че дори не оспорила констатациите в акта, а се позовава единствено на процесуални нарушения в административно-наказателното производство

Съгласно чл.17, ал.1 от Закона за храните производителите и търговците на храни, включително лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности, са длъжни да спазват хигиенните изисквания и да прилагат добри практики на всички етапи на производството, преработката и дистрибуцията на храните. Касае се за бланкетна разпоредба, чието конкретно съдържание се запълва по силата на изричната законова препратка на чл.17, ал.2 от ЗХ от издадените от министъра на здравеопазването и министъра на земеделието и храните наредби. Издадената по законовата делегация от цитирания текст наредба, регламентираща конкретните изисквания към производителите и търговците на храни, включително към лицата, които осъществяват първично производство и свързаните с него дейности, както и хигиенните изисквания към обектите за производство и търговия с храни, е Наредба №5/25.05.2006г. за хигиената на храните. Поради това при посочване на нарушената бланкетна законова разпоредба - чл.17, ал.1от ЗХ, последната задължително подлежи на конкретизация чрез съответната норма от Наредба

№5/25.05.2006г. за хигиената на храните, която изпълва съдържанието ѝ. Нито актосъставителят, нито административнонаказващият орган се е позовал на конкретните норми от Наредба №5/25.05.2006г., които описаното от фактическа страна в АУАН и в НП осъществява от обективна страна. Обвързването на юридическото обвинение в АУАН и в НП единствено с бланкетната норма на чл.17, ал.1 от ЗХ се възприема от съда като липса на юридическо обвинение и представлява съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице и само на това основание НП е следвало да бъде отменено. Санционната разпоредба на чл. 43, ал. 1 от Закона за храните предвижда налагане на административно наказание за производител или търговец на храни в нарушение на чл. 17, ал. 1 и чл. 18, ал. 1 от същия закон и е неотнормирана към чл. 248, т. 3 З от Закона за ветеринарномедицинската дейност

При наличието на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК вр. чл. 63 ЗАНН и извод за материална незаконосъобразност на наказателното постановление решението следва да бъде отменено, като бъде отменен и санкционният акт.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 08.07.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 1565/ 2013г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 716/VI-407, издадено от директора на Областна дирекция по безопасност на храните” С., с което на Й. Н. М. – Н., като управител и собственик на [фирма] е наложено административно наказание глоба в размер на 2000 лв на основание чл. 43, ал. 1 от Закона за храните за нарушение на чл. 17, ал. 1 от същия закон.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: